

مَحْمَدُ بْنُ دَلَالِ الصَّنْعَانِي

مَصَادِرُهُ وَمَنْهَجُهُ وَأَثْرُهُ فِي رِوَايَةِ الْجَدِيدِ

Yahya b. Abu Katsir

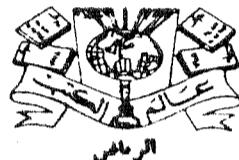
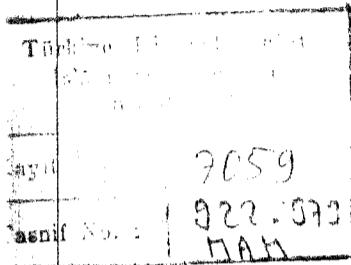
حقوق الطبع محفوظة

طبعة الأولى

١٤٠٣ - ١٩٨٣ م

الدكتور محمد رافت سعيد

الأستاذ المساعد بكلية الشريعة - الرياض

عالم الكتب للنشر والتوزيع
هاتف ٤٠٤٣٨٣ ص . ب . ٦٤٦٠

وتوفي في رمضان سنة أربع وعشرين ومائة .^(١)

٩ - وهام بن منه :

أبو عبد الله همام بن كامل ، ويقال أبو عقبة اليماني الصناعي الأبناوي ، له اخوة . وهم وهب ومعقل وغيلان وعبد الله وعمرو وهم بقایا من أبناء الفرس الذين بعث بهم كسری الى اليمن ويدعون بالأنباء منهم طاووس وعمرو بن دينار .

وهام من مصادر علم معمر الأساسية وخاصة الصحيفة التي رواها معمر عنه وعن ذكر معمر مع همام مع أبي هريرة فقد ذكرت أصح أسانيد اليمانيين .^(٢) وروى همام كذلك عن معاوية وابن عباس وطائفه وروى عنه أخوه وهب . وثقة ابن معين . قال ابن سعد : مات سنة احدى وثلاثين ومائة .^(٣)

١٠ - ومحى بن أبي كثیر .

الإمام أبو نصر الطائي مولاهم اليمامي أحد الأعلام .

روى عن أبي سلمة بن عبد الرحمن وأبي قلابة وعمران بن حطان وهلال ابن أبي ميمونة وطائفه .

وروى عنه ابنه عبد الله وعكرمة بن عمارة وهشام الدستوائي والأوزاعي وهم بن يحيى وأبان بن يزيد وأبيوبن عتبة وخلق كثير .

واما معمر فقد ارتحل اليه وسمع منه رغم وجود الصعب في الرحلة اليه قال أبو حاتم : ثقة امام لا يروى الا عن ثقة .

(١) تذكرة الحفاظ ج ١ ص ١١٣ وخلاصة تذهيب الكمال ص ٣٠٧ والستة قبل التدوين ص ٥٠٠

وشندرات الذهب ج ١ ص ١٦٢ واسعاف المبطا ص ٢٦ .

(٢) شرحا الفية العراقي ج ١ ص ٣٣ - والورقة ٣٢ من خطوط (حاشية الإمام الزركشي على معرفة أنواع علوم الحديث لابن الصلاح في حديبه عن النوع الرابع في أصح الأسانيد .

(٣) خلاصة تذهيب الكمال ص ٣٥٢ .

روى أبو صالح عن الليث قال : ما رأيت عالماً قط أجمع من الزهرى ، يحدث في الترغيب فقول لا يحسن الا هذا ، وان حدث عن العرب والأنساب فقلت لا يحسن الا هذا ، وان حدث عن القرآن والسنة فكذلك ... وقال الليث : قال الزهرى : ما صبر أحد على العلم صبرى ولا نشره أحد نجرى ، وروى الليث عنه أيضاً قال : « ما استودعت قلبي علياً فنسيته ، وقال أيوب السختياني : ما رأيت أعلم منه .

عقد له هشام بن عبد الملك اختباراً - دون علم من الزهرى - واجتازه الزهرى بنجاح باهر ، فقد سأله هشام الزهرى ان يليل على بعض ولده شيئاً فأملأ عليه أربعمائة حديث . وخرج الزهرى فقال : أين أنت يا أصحاب الحديث ، فحدثهم بذلك الاربعمائة ثم لقي هشاماً بعد شهر أو نحوه فقال للزهرى : ان ذلك الكتاب ضائع ، فدعنا بكاتب فأملأها عليه ، ثم قابل بالكتاب الأول فما غادر حرفاً واحداً^(٤) .

ونجد وجه الشبه واضحاً بين معمر واستاذه الزهرى في كثرة السؤال طلباً للمزيد من العلم فيذكر من أسباب تفوق الزهرى على معاصريه انه كان يأتى لل المجالس من صدورها ، ولا يلقى في المجلس كهلاً الا سائله ولا شاباً الا سائله ، ثم يأتي الدار من دور الانصار فلا يلقى فيها شاباً الا سائله ولا كهلاً ولا عجوزاً ولا كهلاً الا سائله^(٢) .

وكان هذا الشيخ مذلاً للصعب التي تقف أمام تلاميذه ولو كانت تكلفه مالاً كثيراً ينفقه عليهم ، ولعل ذلك هو ما جعله يستدين كثيراً ، ودفع الخليفة عبد الملك إلى قضاء دينه^(٣) . وهذا التشجيع منه لطلب العلم راجع إلى انه كان يعد العلم أفضل ما يعبد به الله تعالى .

قال معمر عن الزهرى : « ما عبد الله بشيء أفضل من العلم »^(٤) .

(١) تذكرة الحفاظ ج ص ١١٠ .

(٢) الستة قبل التدوين ص ٤٩١ .

(٣) تذكرة الحفاظ ج ١ ص ١١٠ .

(٤) تذكرة الحفاظ ج ١ ص ١١٢ .

YAHYA B. EBI KESTIR

- Tabrinden -

297. 92

YAH.B

Bencetül-Wenafır - I, 82

p. 314, it is stated that the effect of the evil eye is like a burn that has to be cooled with water. For more commentaries on this tradition, see Lane p. 2258, right column, ult., and also IHj., *Fath*, XII, p. 313.

With a strand on the authority of 'Abd Allāh b. Tāwūs—his father Tāwūs—Abū Hurayra:

- “On the Day of Resurrection the people will be assembled in three categories, willing as well as unwilling, with two, three, four, or ten persons sitting on one camel. Fire will round up those remaining, sleeping where they are sleeping, slumbering where they are slumbering, and waking up where they are waking up, going with them wherever they are going”,

cf. Mz., X, no. 13521 (*kh*, 81/45, *m*, IV, p. 2195, *s*, confirmed in Ibn Ḥibbān, IX, 217). Wuhayb is (S)CL. The fire mentioned is the eschatological phenomenon of a fire coming forth from deep in Yemen, rounding up the people and driving them along. God is indeed capable of awarding a camel the strength to carry ten persons, it says in IHj., *Fath*, XIV, p. 167.

With a strand on the authority of Manṣūr b. 'Abd ar-Rahmān—his mother Ṣafiyya bt. Shayba:

- “‘Ā’isha related that a woman asked the Prophet how to purify herself after her period. He said: ‘Take a rag of leather (v.l. a rag impregnated with musk) and cleanse yourself therewith.’ ‘But how do I do that?’, she asked again. Covering his face with his hand, the Prophet said: ‘God Almighty, go and purify yourself! Thereupon ‘Ā’isha said: ‘Then I grabbed the woman and told her curtly to wipe off the traces of blood’”,

cf. Mz., XII, no. 17859 (*kh*, 6/14, *Fath*, I, pp. 430 ff, *m*, I, pp. 260 f, *s*, I, pp. 135 f, confirmed in Ḥum., no. 167, IH., VI, p. 122, Abū Ya'lā, VIII, pp. Ibn Ḥibbān, II, p. 254). This bundle has two key figures, Wuhayb b. Khālid and Sufyān b. 'Uyayna. It is likely that the one modelled his wording of the tradition on that of the other. It is impossible to say with certainty who copied from whom. Wuhayb's version is slightly better transmitted to later generations, but whether that may be adduced as evidence for the surmise that he may be the originator of this tradition is doubtful. Attributing the tradition to their spokesman, the obscure Manṣūr b. 'Abd ar-

Rahmān, is in any case uncalled-for. The variant of the leather rag vis-à-vis the musk-impregnated cloth hinges on reading the pattern *m.s.k* as *mask* or *misk*. The commentators who opt for *misk* point out that, in spite of its stiff price in early Islam, musk was highly regarded also as an effective agent to suppress unwanted odours. The Prophet's interjection God Almighty was assumed to bespeak on the one hand his bashfulness and on the other his perplexity that he had to discuss matters of female hygiene that were patently obvious, hence 'Ā'isha's curt intervention displaying her irritation. There are several late, spider-supported, much wordier versions, all containing the relatively rare word *fırṣa* for rag, allowing the overall tentative assessment that we have here, in fact, a MC, cf. *m*, I, pp. 260 ff.

Yaḥyā b. Abī Kathīr, a *mawlā* who died in 129 or, as some others say, in 132/747-50. Born in Baṣra, he moved later in life first to Syria, from there to Medina, to end up finally in Yamāma, where he is reported to have spread traditions. Judging by his occurrence in a number of bundles in which he is not the only key figure, he seems to have had an ongoing competitive relationship with Zuhrī. This relationship is perhaps best described as rivalry. Some of these traditions will be dealt with here in Yahyā's *tarjama*, some others in that of Zuhrī.

For a case of Yahyā / Zuhrī rivalry discernible around the regulations concerning the donation ('*umrā*), see Zuhrī under no. 3148.

For Yahyā's position in the bundle (Mz., III, no. 3152) supporting the famous account of how the Prophet received his first revelation, a bundle in which he showed himself as rival of Zuhrī, see the latter's *tarjama* under that number.

With a strand on the authority of 'Ikrima—al-Hajjāj b. 'Amr al-Anṣārī, who related the Prophet's words:

- “He who (during the performance of the pilgrimage ceremonies) breaks a leg or is otherwise crippled may relinquish his *ihrām* state and should perform the pilgrimage the following year”,

cf. Mz., III, no. 3294 (*d*, 'Awn al-*ma'būd*, V, p. 220, *t*, *s*, *q*, confirmed in IH., III, p. 450, Dārimī, II, p. 85). Yaḥyā b. Abī Kathīr is (S)CL. In a sequel to this tradition 'Ikrima is alleged to have asked Ibn 'Abbās and Abū Hurayra about this statement of the Prophet and they replied that the companion Hajjāj b. 'Amr had spoken the truth. The tradition has given

T. C.
SAKARYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

— YAHYA B. EBİ KESİR'İN
HADİS İLMİNDEKİ YERİ

15 MAYIS 2001

Türkiye Diyanet Vakfı İslam Araştırmaları Merkezi Kütüphanesi	
Dcm. No:	74558
Tas. No:	297-3 CAM-4

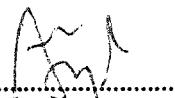
YÜKSEK LİSANS TEZİ

Selçuk CAMCI

Enstitü Anabilim Dalı : TEMEL İSLÂM BİLİMLERİ
Enstitü Bilim Dalı : HADİS

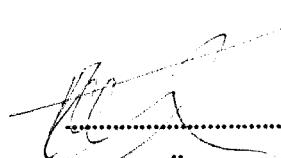
Temmuz - 2000

Bu tez ~~15/08/2000~~ tarihinde aşağıdaki jüri tarafından Oybırılığı/Oyçokluğu ile kabul edilmiştir.

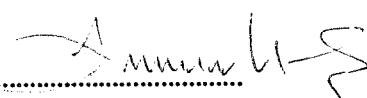

.....

Jüri Başkanı

Prof. Dr. Muhalleb AYDINLI
Y. S. Doç. Dr. -
Ayhan TEKTAŞ

.....

Jüri Üyesi

.....

Jüri Üyesi

Y. S. Doç. Dr. Levent ÖZTÜRK

X

D 65

Yahya b. Ebî Kesîr'in İlişkiler Ağrı Analizi

Selçuk CAMCI*

GİRİŞ

Yüksek Lisans tezimizde¹, rivâyetin çoğunlukla şifâhî olduğu bir dönemde isnâd zincirinin önemli bir halkasını oluşturan Yahya b. Ebî Kesîr (129/747)'in durduğu noktanın daha net bir şekilde açığa çıkması için onun hakkında tabakat kitaplarında aktarılan bilgileri detaylı bir değerlendirmeye tabi tuttuk. Yahya b. Ebî Kesîr (129/747)'in ilmî ve manevî yönden yetkin bir alım olduğunu ve bundan dolayı da kütüb-ü tîs'a müelliflerinin ekseriyetinin onun senedinde bulunduğu hadislere rağbet ettiklerini gördük. Medine'yi kendisine mekan tutup, orada bulunan ve oraya uğrayan önemli isimlerden titizlikle hadis rivayet ettiğini ve başka işlerle uğraşmayarak kendisini bu işe adadığını gördük.

Yahya b. Ebî Kesîr, tabakat kitaplarında hafızlık kimliğiyle öne çıkmaktadır. O, kendisini tamamen hadis rivayetine vermiş ve bundan dolayı da yetkin olduğuna inandığımız fâkîh veya müfessir gibi başka bir sıfatla meşhur olmamıştır. Yahya b. Ebî Kesîr, teşrî kaynağı noktasında birinci sıraya koymaksızın, "Sünnet'in Kur'an'a hakim olduğu" sözüyle de bilinmektedir. Ali b. el-Medînî'nin rivâyet asrında isnadın gelip kendisine dayandığı (medâru'l-isnâd)² altı isimden biri olarak saydığı Yahya b. Ebî Kesîr'in hayatını ve hadis ilmindeki yerini başka bir makaleye havale ederek onun ilişkiler ağlığını

analizi üzerinde durmak istiyorum.

Sosyal ilişkiler ağrı analizi metodları A.B.D.'de en fazla yirmi-otuz senelik bir geçmiş sahiptir. Bu proje, Prof. Harrison White tarafından Harvard Üniversitesinde ortaya atılmıştır. Recep Şentürk de White'in dânişmanlığında hadis rivayet ağının anatomisi üzerine doktorasını yapmıştır.³ Hadis rivayet ağına benzer bir sosyal ağın ne Kitab-ı Mukaddes ne de diğer dinî bilgilerin naklinde ortaya çıkmamış olması, mevzuyu Battılılar için daha da ilginç hale getirmiştir.⁴ Konunun ayrıca, rivayet gibi sözel bir yapının, bizim sosyal ilişkiler ağımızı şekillendirmesinden, sosyal ve sözel yapılar arasındaki karşılıklı etkileşimi kolaylıkla göstermesine kadar önemli sonuçları da vardır.⁵

³ Recep Şentürk, *Narrative Social Structure: Anatomy of the Hadith Transmission Network, CE 610-1505 (Rivayetin Sosyal Yapısı: Hadis Rivayet Ağının Anatomisi, 610-1505)*, Columbia Üniversitesi, Sosyoloji Bölümü, New York 1998.

⁴ Recep Şentürk, "Rivayetin Sosyal Yapısı: Hadis Rivayet Ağının Anatomisi, 610-1505", (İlyas Çelebi, *İslam Düşüncesinde Yeni Arayışlar-I*, s.178. içinde)

⁵ A.g.e., s.179-180. Recep Şentürk'ün hafızalar üzerine yaptığı araştırmadan elde ettiği temel bulgular bu alanda yapılacak çalışmaların önemini göstermektedir: "a) Yazılı rivayetin sözlü rivayete baskın gelmesi sonucu yüksek sayıda hadis ezberleyerek hadis hafızı olmaya ilgi azalmış ve netice olarak hafızların sosyal ağrı giderek küçülmüştür. Böylece baştan beri varolagelen yazılı ve sözlü gelenek gerilimi yazılı gelenek tarafından büyük ölçüde kazanılmıştır. Okuma yazma oranının artması, Kütüb-ü sîte'nin ortaya çıkışı, hadis eğitiminin kurulması ve standartlaşması, eğitimde ödüllendirme sisteminin ugradığı değişiklik bunda rol oynamıştır. Bu faktörler sözel yapıların sosyal yapıları nasıl etkilediğini ortaya koyması açısından manidardır. b) Hafızların hadisleri kayda geçirme konusundaki başarıları onların sınıf olarak ortadan kaldırmasına sebep olmuştur. c) Rivayetin basamakları faktörü yatay sosyal ilişkileri aşgariye indirmiş, dikey sosyal ilişkileri artırmuştur. d) İlinde otorite olmanın yolu otorite olan bir başka alım ile kurulan dikey sosyal ilişkidi. e) Sözel ve sosyal otorite birbirine bağlıdır. Hafızların sahip olduğu sözel otorite, onlara aynı zamanda hem yaşadıkları çağda hem de tarihi boyunca sosyal otorite kazandırmıştır.", Bu çalışmanın empirik alana katkıları üzerine de şunları ilave etmektedir: "Hadislerin 26

¹ Selçuk Camci, *Yahya b. Ebî Kesîr'in Hadis İlminden Yeri*, Sakarya 2000. (İsnâdmî medâri diye nitelenen Yahya b. Ebî Kesîr (129/747) üzerine yaptığınız yüksek lisans çalışmınızda onun ilişkiler ağlı analizinin de çıkarılmasının zaruri olduğunu gördük ve ayrı bir bölüm başlığı altında tezimizde dördüncü bölümde konuyu işledik. Bu makale, büyük ölçüde tezin bu bölümünden yararlanılarak yazılmıştır.)

² Ali b. el-Medînî, *İlâli'l-hadîs*, 17-25; Başka bir kaynakta ise şu şekilde geçer: "Ünumet-i Muhammed'de hadislerin korunması 6 kişi üzerindedir: Mekke'de Amr b. Dînâr, Medine'de ez-Zîhrî, Kûfe'de Ebû İshâk es-Sebbî ve A'meş, Basra'da Yahya b. Ebî Kesîr ve Katâde." el-Mizzî, *Tehzîbu'l-Kemâl*, XII, 84.